

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Split, Gundulićeva 27

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu Krešimiru Meiću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Matea Draškovića, OIB: 95557881253, Draškovićeve 8, Solin, zastupanom po punomoćniku Željku Čapinu, odvjetniku u Splitu, Ulica Ivana Gundulića 26, protiv tužene Republike Hrvatske, Ministarstva pravosuđa, OIB: 52634238587, Ulica grada Vukovara 49. Zagreb, zastupanoj po Općinskom državnom odvjetništvu u Splitu, Ulica Ivana Gundulića 29A, Split, radi proglašenja nedopuštenim pljenidbe i prijenosa, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene 30. lipnja 2026., u prisutnosti punomoćnika tužitelja, odvjetnika Željka Čapina, i zakonske zastupnice tužene Vesne Goleš, zamjenice Općinskog državnog odvjetnika u Splitu, na ročištu za objavu presude, 30. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"1. Proglašava se u cijelosti nedopuštenim pljenidba i prijenos na temelju ovršne odluke suda „presude Općinskog suda u Splitu, poslovni broj;IP-1102/06 od 2.ožujka 2009. godine koja je preinačena presudom presudom Županijskog suda u Splitu, broj: GŽp-42/10 od 21.travnja 2011.“povodom zahtjeva za izravnu naplatu tuženika/ovrhovoditelja koji je FINA zaprimila dana 04.06.2025. godine u 12.35 sati, protiv tužitelja/ovršenika te se ukidaju provedene radnje pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava, te se obustavlja postupak izravne naplate kod FINA-Sektor poslovne mreže RC Split u "OČEVIDNIKU NEIZVRŠENIH OSNOVA ZA PLAĆANJE BEZ SPECIFIKACIJE NAPLATE" (tiskanica ONOP-BN) pod rednim brojem 1. označen kao:

"izravna naplata-presuda: IP-1102/06-IZ.NA. (datum i vrijeme primitka: 04.06.2025.....,12.35 ,Izdavatelj: Izdavatelj nije u šifarniku, Naziv i OIB ovrhovoditelja: REPUBLIKA HRVATSKA MINISTARSTVO FINANCIJA,OIB: 18683136487"

2. Nalaže se tuženiku u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju troškove postupka sukladno odluci suda uvećano za zakonsku zateznu kamatu tekuću od dana donošenja rješenja do isplate prema stopi iz čl. 29.st.2. ZOO-a."

II. Nalaže se tužitelju da u roku od 15 dana od dana primitka ove presude, pod prijetnjom ovrhe, naknadi tuženoj troškove ovog parničnog postupka u iznosu od 50 EUR-a (slovima: pedeset eura), zajedno sa zateznom kamatom koja na dosuđeni iznos teče od 30. srpnja 2026., pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena.

Obrazloženje

1.1. U tužbi od 18. srpnja 2025., tužitelj navodi da je Zaključkom ovog suda pod poslovnim brojem Ovr-1532/2025-5 od 3. srpnja 2025. godine, protiv kojeg nije dopuštena žalba (dalje u tekstu: Zaključak), kao ovršenik upućen da u roku od 15 (petnaest) dana, računajući od dana primitka pisanog otpravka Zaključka (4.7.2025.), pokrene parnični postupak radi proglašenja nedopuštene pljenidbe i prijenosa u izvansudskom postupku, koji se vodi kod Financijske agencije povodom zahtjeva za naplatu ovrhovoditelja temeljem ovršne isprave, presude Općinskog suda u Splitu, posl. br. IP-1102/06 od 2. ožujka 2009., koja je preinačena presudom Županijskog suda u Splitu posl. br. Gž 42/10 od 21. travnja 2011. (dalje u tekstu: Presuda) iz razloga navedenih u čl. 50. st.1. toč. 11. Ovršnog zakona („Narodne Novine” 112/12., 25/13., 93/14., 55/16., 73/17., 131/20., 114/22. i 06/24., dalje u tekstu: OZ).

1.2. Slijedom navedenog, tužitelj ističe da s obzirom da protiv predmetnog Zaključka nije dozvoljena žalba, da je sud trebao uputiti tužitelja da pokrene parnični postupak i iz razloga navedenih u čl. 50. st.1. toč. 5.,7. i 10. Ovršnog zakona, s obzirom da je protekao rok u kojemu se po zakonu može tražiti ovrha, jer ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave, odnosno da nije ovlašten na temelju nje tražiti ovrhu protiv ovršenika, jer je ispunjenje tražbine, makar i na određeno vrijeme, odgođeno, zabranjeno, izmijenjeno ili na drugi način onemogućeno zbog činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojega potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave, a posebice zbog činjenice da sud pazi po službenoj dužnosti i na pogrešnu primjenu materijalnog prava te na bitne povrede ovršnoga postupka uključivo i bitne povrede odredaba Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (dalje u tekstu: Zakon).

1.3. Nadalje, tužitelj navodi da je dana 6. lipnja 2025. godine, od FINA - Sektor poslovne mreže RC Split preuzeo “OČEVIDNIK NEIZVRŠENIH OSNOVA ZA PLAĆANJE BEZ SPECIFIKACIJE NAPLATE” (u daljnjem tekstu: ONOP-BN) iz kojeg da je razvidno da je pod rednim brojem 1. podnesen zahtjev za izravnu naplatu temeljem presude IP-1102/06 u samoj tiskanici označeno kao: “izravna naplata-presuda: IP-1102/06-IZ.NA. (datum i vrijeme primitka: 04.06.2025....,12.35 ,Izdavatelj: Izdavatelj nije u šifarniku, naziv i OIB ovrhovoditelja: REPUBLIKA HRVATSKA MINISTARSTVO FINACIJA, OIB: 18683136487”.

1.4. Slijedom navedenog, tužitelj navodi da je iz navedene dokumentacije razvidno da je kao ovršna isprava temeljem koje je podnesen zahtjev za izravnu naplatu podnesena Presuda (od prije 16 godina) a koja da je pravomoćna 28. lipnja 2011. godine (od prije 14 godina) a što da je vidljivo na stranici 2. priložene tiskanice

ZAHTJEVA ZA IZRAVNU NAPLATU pod "ovršna odluka/nagodba je ovršna dana 28. lipnja 2011. godine", a da je člankom 233. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22. i 156/22., dalje u tekstu: ZOO), propisano da sve tražbine koje su utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom zastarijevaju za deset godina, pa i one za koja zakon inače predviđa kraći rok zastare, tako da je prije 4 godine nastupila zastara tražbine ovršne isprava temeljem koje je podnesen zahtjev za izravnu naplatu - Presude.

1.5. Nadalje, tužitelj navodi da je tuženik dana 04. lipnja 2025. godine, podnio Agenciji, Zahtjev za izravnu naplatu temeljem ovršne odluke suda – Presude (dalje u tekstu i kao: Ovršna isprava), te da je iz Ovršne isprave razvidno da ista ne sadrži ni OIB ovrhovoditelja ni OIB ovršenika, te da tiskanica Zahtjeva za izravnu naplatu nije popunjena sukladno podacima iz ovršne isprave, te da podaci iz Ovršne isprave nisu identični onima navedenima u tiskanici Zahtjeva za izravnu naplatu, pa je Agencija morala i trebala vratiti ovrhovoditelju osnovu za plaćanje kao nepodobnu.

1.6. Slijedom navedenog, tužitelj nadalje citira odredbe čl. 16. Pravilnika o načinu i postupku provedbe ovrhe na novčanim sredstvima ("Narodne novine", br. 71/18., 46/22. i 155/22.), gdje da je propisano ako Agencija zaprimi osnovu za plaćanje u kojoj podaci o imenu i prezimenu, nazivu ovršenika ili ovrhovoditelja odnosno OIB-u ovršenika ili ovrhovoditelja, nisu potpuno navedeni, da ju Agencija vraća donositelju, odnosno podnositelju uz obrazloženje razloga vraćanja, ili ako nisu istovjetni podacima koje je Agenciji dostavilo nadležno tijelo koje je temeljem propisa nadležno za postupak dodjeljivanja OIB-a i za vođenje evidencije o OIB-ima, Agencija ju vraća donositelju, odnosno podnositelju uz obrazloženje razloga vraćanja dok je čl. 15. st. 2., određeno da će Agencija nakon provjere mogućnosti izvršenja, osnovu za plaćanje vratiti kao nepodobnu uz obrazloženje razloga vraćanja ako nije dostavljena na način propisan odredbom članka 5. Zakona, odnosno člankom 2., a za koju situaciju tužitelj navodi da je upravo slučaj u ovom Zahtjevu za izravnu naplatu, jer da zahtjev za naplatu nije pravilno popunjen, odnosno da ne sadrži sve propisane podatke s obzirom da je na mjestu označenom kao "adresa/sjedište" upisano "Ministarstvo pravosuđa" dakle nepostojeća adresa uz napomenu da bilo koje ministarstvo (tijelo državne uprave) nema pravnu osobnost te ne može biti ni stranka u postupku.

1.7. Nadalje, tužitelj ističe da je iz priložene tiskanice Zahtjeva za izravnu naplatu razvidno da je kao ovrhovoditelj/podnositelj označen kao: Republika Hrvatska, Ministarstvo pravosuđa, OIB: 52634238587, dok je u tiskanici ONOP-BN od 06.06.2025. kao ovrhovoditelj/podnositelj označen: Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, OIB: 18683136487, dakle, različiti pravni subjekti sa različitim OIB-om, čime se predmetni podneseni zahtjev ukazuje nezakonitim s obzirom da nema valjane pravne mogućnosti provoditi ovrhu temeljem iste ovršne isprave u korist dva različita pravna subjekta sa različitim OIB-om.

1.8. Tužitelj nadalje navodi da u skladu sa čl. 5. st. 7. Zakona, ovrhovoditelj (ovdje tuženik) uz osnovu za plaćanje za izravnu naplatu novčane tražbine na temelju ovršne odluke domaćeg suda prilaže i zahtjev za izravnu naplatu na propisanom obrascu s podacima potrebnim za provedbu ovrhe prema odredbama Zakona, a što da nije slučaj u ovom predmetu, jer tuženik/ovrhovoditelj NIJE uz Zahtjev priložio

ovršnu ispravu s obzirom da je u popratnom dopisu napisao da je ista arhivirana kod Agencije od prije 5 godina, tako da ista nije priložena uz tiskanu zahtjeva.

1.9. Zaključno, tužitelj u tužbi navodi da je iz Ovršne isprave razvidno da u istoj nije sadržan nalog za izvršenje obveze (...nalaže se...) već uopćena formulacija (koja nema pravno-formalni značaj naloga) – *obvezan je*, čime se navedeni zahtjev za izravnu naplatu i po ovoj osnovi ukazuje nezakonitim, pa da je Agencija morala i trebala vratiti osnovu za plaćanje IP.1102/06.IZ.NA, tuženoj, kao nepodobnu za provedbu i postupanje, a na koje žalbene (sada tužbene) razloge, sud pazi po službenoj dužnosti (pogrešna primjena materijalnog prava te bitna povreda ovršnoga postupka uključivo i bitna povreda odredaba Zakona).

1.10. Podnescima od 11. studenoga 2025. i 28. studenoga 2025., da je rješenjem ovog suda pod poslovnim brojem I P-1102/2006 od 26. rujna 2025. godine, a koje da je pravomoćno 29. listopada 2025. (dalje u tekstu: Rješenje od 26. rujna 2025.), pod točkom I. izreke navedeno da se ukida potvrda ovršnosti Presude/Ovršne isprave.

1.11. Konačno, Podneskom od 16. lipnja 2026., tužitelj sudu dostavlja Specifikaciju izvršenja osnove za plaćanje IP-1102/06-IZ.NA. od 15.06.2026. godine, iz koje da je razvidno da je po predmetnoj osnovi za plaćanje – Presudi, sa računa tužitelja ukupno naplaćeno 2.990,81 EUR (glavni dug: 1.850,24 EUR te kamata 1.140,57 EUR), slijedom čega isti označava vrijednost predmeta spora na 2.990,81 EUR, te još jedno, navodi da je podneskom od 28. studenog 2025. godine, u spis dostavio potvrdu pravomoćnosti/ovršnosti ovog suda, od 28. studenoga 2025., kojom se potvrđuje da je : “Točka I. izreke rješenja Općinskog suda u Splitu I P-1102/2006 od 26. rujna 2025., pravomoćna 29. listopada 2025.”, čime da je otpala valjana mogućnost daljnje provedbe ovrhe po Presudi s obzirom da je Rješenje od 26. rujna 2025., ukinuta potvrda ovršnosti Presude, čime da je otpala pravna osnova za daljnju provedbu ovrhe.

2.1. U odgovoru na tužbu od 18. kolovoza 2025., tužena navodi da njezina tražbina nije zastarjela, te da je ista utvrđena pravomoćnom Presudom, te da je 14. prosinca 2011. (u sudu zaprimljeno dana 23. prosinca 2011.) podnesen ovom sudu prijedlog za ovrhu, temeljem Presude, od strane tamo ovrhovoditelja Republike Hrvatske, o čemu je sud donio rješenje o ovrsi broj Ovr-8094/11 od 02. veljače 2012., te da je predmetna ovrha djelomično izvršena u iznosu od 4.307,42 kn, te je obustavljena rješenjem ovog suda broj Ovr-8094/11 od 15. svibnja 2013., koje rješenje je po žalbi ovrhovoditelja ukinuto rješenjem Županijskog suda u Splitu broj Gžovr-1304/13 od 17. prosinca 2013., te da je ovrha nastavljena.

2.2. Nadalje, tužena navodi da ju je dana 31. kolovoza 2016., FINA izvijestila o djelomičnom namirenju tražbine da bi ju zatim dana 03. rujna 2018., izvijestila o nemogućnosti izvršenja osnove temeljem čl. 12. Zakona, a da je temeljem Zakona o otpisu dugova fizičkim osobama (NN 62/18, dalje u tekstu: Zakon o otpisu) Financijska agencija nadalje postupila sukladno čl. 9. st. 1. Zakona te je prestala izvršavati osnove za plaćanje duga iz čl. 8. Zakona o otpisu, slijedom čega je ovrhovoditelj predložio obustavu ovrhe za ukupan iznos od 15.824,35 kn (trošak postupka 10.000,00 kn te kamate 5.824,35 kn nakon čega je zatražena specifikacija

izvršenja osnove za plaćanje Ovr-8094/11 što je FINA i dostavila dana 16. listopada 2020.

2.3. Slijedom navedenog, tužena navodi da je dana 23. listopada 2020., podnijela ponovni specificirani zahtjev FINI koji se zahtjev temeljio upravo na izvješću FINE od 06. listopada 2020., u pogledu parničnog troška te se ustrajalo i u naplati iznosa glavnice, sve temeljem istih ovršnih isprava, te da je tražbina Republike Hrvatske kao ovrhovoditelja ponovno isknjižena temeljem odredbe čl. 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, dana 28. travnja 2021., a o čemu je FINA izvijestila ovrhovoditelja, stoga da je tamo ovrhovoditeljica Republika Hrvatska, temeljem Službene bilješke o uvidu u podatke iz očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje od 09. svibnja 2021., točno specificirala iznos koji treba naplatiti a koji uključuje iznos glavnice sa troškovima postupka u visini od 21.836,03 EUR a što bi predstavljalo ukupan iznos od 164.525,60 kn, te da sve i da iznos nije specificiran, Financijska agencija točno vodi naplatu prema navedenoj osnovi i ovršeniku prema ovršnim isparava kao i OIB-u ovršenika, te da je više nego jasan preostali iznos koji je od ovršenika potrebno naplatiti.

2.4. Nadalje, tužena navodi kako je člankom 241. ZOO-a, određeno da se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom radnjom dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja osiguranja ili ostvarenja tražbine, dok da je člankom 245 stavkom 1. ZOO-a, određeno da nakon prekida zastara počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne uračunava se u zakonom određeni rok za zastaru, te da je stavkom 3. istog članka, određeno da u slučaju kada je prekid zastare nastao podnošenjem tužbe ili pozivanjem u zaštitu, ili isticanjem prijeboja tražbine u sporu odnosno prijavljivanje tražbine u nekom drugom postupku, zastara počinje teći iznova od dana kada je spor okončan ili završen na neki drugi način, te da je konačno člankom 245. stavkom 6. ZOO-a, određeno da se zastara koja počinje teći iznova poslije prekida navršava kada protekne onoliko vremena koliko je zakonom određeno za zastaru koja je prekinuta.

2.5. Slijedom navedenog, tužena navodi da je u konkretnom slučaju Republika Hrvatska kao ovrhovoditelj pokrenula postupak prisilne naplate protiv ovršenika i da se time zastara prekinula, te da je iz naprijed navedenog da je taj postupak i danas u tijeku a razlog zbog kojeg do danas tražbina nije u cijelosti naplaćena je isključivo zbog nedostatka novčanih sredstava na računima ovršenika, pa da samim tim nema ni zastare za potraživanje ovrhovoditelja, ovdje tužene Republike Hrvatske.

2.6. Nadalje, tužena navodi da je ovrhovoditelj u navedenom ovršnom predmetu Republika Hrvatska koja ovdje u postupovnom smislu predstavlja pravni subjekt, ali da takav status nemaju pojedina ministarstva, stoga da se u zahtjevu kojim se pokreće prisilna naplata uvijek navodi oznaka Republike Hrvatske kao ovrhovoditelja uz njezin OIB, kao što je to tamo ovrhovoditelj i učinio, a koju će oznaku u očevidniku neizvršenih osnova navesti FINA, odnosno hoće li ili ne navoditi oznaku pojedinog Ministarstva nije od utjecaja na postupanje ovrhovoditelja, ovdje tuženika, te da je uostalom potpuno jasno da se radi o ovrhovoditelju Republici Hrvatskoj te cijelo vrijeme jednoj te istoj osnovi te istom ovršeniku.

2.7. Zaključno, tužena navodi kako je iz Očevidnika neizvršenih osnova za plaćanje bez specifikacije naplate od 06. listopada 2025, koja da prileži sudskom ovršnom predmetu Ovr-8094/11, upravo razvidan točan iznos neizvršene osnove za plaćanje odnosno pravilno je utvrđen ostatak tražbine ovrhovoditelja, jer da kada se oduzme iznos koji je otpisan temeljem Zakona o otpisu duga fizičkim osobama (15.824,35 kn) preostaje ukupan iznos duga od 156.588,14 kn (20.781,44 EUR) uključujući i troškove postupka a što izraženo u eurima iznosi 21.791,29 EUR (20.251,51 E - glavnica i 1.539,78 E trošak postupka.), te slijedom svega navedenog da se tužba i tužbeni zahtjev tužitelja ukazuju neosnovanim u cijelosti.

3. Tijekom dokaznog postupka izveden je dokaz čitanjem Zaključka (list 6-12 spisa), Prijedloga za ovrhu na temelju ovršne isprave, podnesenog ovom sudu od strane tuženika dana 23. prosinca 2011. godine, pod brojem O-DO-1079/11 (dalje u tekstu: Prijedlog za ovrhu, list 20 – 21 spisa), Rješenje o ovrsi, doneseno od strane ovog suda pod poslovnim brojem Ovr-8094/11 od 2. veljače 2012. godine (dalje u tekstu: Rješenje o ovrsi, list 22 spisa), Rješenje ovog suda pod poslovnim brojem Ovr-8094/11 od 15. svibnja 2013. godine (list 23 spisa), Rješenje Županijskog suda u Splitu, pod poslovnim brojem Gžovr-1304/13 od 17. prosinca 2013. godine (list 24 – 25 spisa), Potvrdu o nemogućnosti izvršenja osnova za plaćanje zbog nedostatka novčanih sredstava, izdanu od strane Financijske agencije (dalje u tekstu: FINA) pod poslovnim brojem Klasa: 110-07/16-02/65 Ur.broj: 08-523-16 od 31. kolovoza 2016. godine (zaprimitljene kod tužene 15. rujna 2016. godine, list 26 spisa), Potvrdu o nemogućnosti izvršenja osnove za plaćanje, izdanu od strane FINE, pod poslovnim brojem 120-11/18-02/103 od 3. rujna 2018. godine (zaprimitljene kod tužene 5. rujna 2018. godine, list 27 spisa), Specifikaciju o nemogućnosti izvršenja osnova za plaćanje (list 28 spisa), Dopis Ministarstva obrane pod poslovnim brojem Klasa: 702-01/13-01/174 Ur.broj: 512M4-020305-18-10 od 18. prosinca 2018. godine (dalje u tekstu: Dopis MORH-a, list 29 spisa), Podnesak tužene kao ovrhovoditelja u predmetu ovog suda, pod poslovnim brojem Ovr-8094/11 (list 30 spisa), Specifikaciju izvršenja osnova za plaćanje OVR-8094/11 (list 31 spisa), Dopis tužene FINI od 23. listopada 2020. godine, zajedno s Zahtjevima za izravnu naplatu (list 32 – 36 spisa), Potvrde o nemogućnosti izvršenja osnove za plaćanje zbog nedostatka novčanih sredstava, izdanu od strane FINE pod poslovnim brojem Klasa: 120-11/21-02/7 Ur.broj: 08-5012-21-AK od 28. travnja 2021. godine (zaprimitljenog kod tužene 30. travnja 2021. godine, list 38 – 40 spisa), Dopis tužene FINI, pod poslovnim brojem O-DO-730/2025 od 23. svibnja 2025. (list 41 spisa), zajedno sa Zahtjevom za izravnu naplatu (list 42 – 43 spisa), Rješenje od 26. rujna 2025. (list 45 – 48 spisa), Potvrdu pravomoćnosti Rješenja od 26. rujna 2025. (list 50 spisa), Specifikaciju izvršenja osnove za plaćanje IP-1102/06-IZ.NA. (list 64 spisa).

4. Podneskom od 16. lipnja 2026., tužitelj je popisao parnični trošak, dok je tužena parnični trošak, popisala samo u odgovoru na tužbu.

5. Predmet spora je zahtjev tužitelja da sud utvrdi proglasi u cijelosti nedopuštenim pljenidbu i prijenos na temelju Presude, povodom zahtjeva za izravnu naplatu tuženika/ovrhovoditelja koji je FINA zaprimila dana 04. lipnja 2025. godine u 12.35

sati, protiv tužitelja/ovršenika te da se ukinu provedene radnje pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava, te obustavi postupak izravne naplate kod FINA-Sektor poslovne mreže RC Split u očevidniku neizvršenih osnova za plaćanje bez specifikacije naplate (tiskanica ONOP-BN) pod rednim brojem 1. označen kao: "izravna naplata-presuda: IP-1102/06-IZ.NA. (datum i vrijeme primitka: 04.06.2025....,12.35 ,Izdavatelj: Izdavatelj nije u šifarniku, Naziv i OIB ovrhovoditelja: REPUBLIKA HRVATSKA MINISTARSTVO FINACIJA,OIB: 18683136487".

6. Među strankama nije sporno da je da je donesena Presuda,

7. Među strankama je sporno da li je u zastari po članku 233 ZOO-a, tražbina tužene prema tužitelju utvrđena u Presudi, te da li je Presuda i dalje ovršna isprava s obzirom da je istoj temeljem Rješenja od 26. rujna 2025., ukinuta klauzula ovršnosti.

8.1. Čitanjem Zaključka, razvidno jest da je u ovršnom predmetu koji se vodio pred ovim sudom pod poslovnim brojem OVR-1532/2025, upućen ovdje tužitelj da pokrene parnični postupak radi proglašenja nedopuštene pljenidbe i prijenosa u izvansudskom postupku, koji se vodi kod FINE povodom zahtjeva za naplatu (ovdje tužene) ovrhovoditelja, temeljem Presude/Ovršne isprave, iz razloga navedenih u čl. 50. st.1. toč. 11. OZ-a.

8.2. Čitanjem Prijedloga za ovrhu, razvidno jest da je tužena pri ovom sudu 23. prosinca 2011. godine, temeljem, Presude/Ovršne isprave, pokrenula ovrhu protiv tužitelja, slijedom čega je ovaj sud donio Rješenje o ovrsi

8.3. Uvidom u Dopis tužene FINI od 23. listopada 2020. godine, zajedno s Zahtjevima za izravnu naplatu (list 32 – 36 spisa), razvidno jest da je tužena temeljem Presude/Ovršne isprave, podnijela Zahtjev za izravnu naplatu protiv tužitelja

8.4. Uvidom u Dopis tužene FINI od 23. svibnja 2025. godine (list 37 spisa), zajedno sa Zahtjevom za izravnu naplatu (list 42 – 43 spisa), razvidno jest da je tužena temeljem Presude/Ovršne isprave, podnijela Zahtjev za izravnu naplatu protiv tužitelja, pritom navevši FINI da se kod nje već nalaze Presuda/Ovršna Isprava

8.5. Čitanjem Rješenja od 26. rujna 2025. (list 45 – 48 spisa), razvidno jest da je istim ukinuta potvrda ovršnosti Presude, s datumom ovršnosti presude od 28. lipnja 2011. godine, te da je odbijen prijedlog za ukidanje klauzule pravomoćnosti Presude.

8.6. Uvidom u Potvrdu pravomoćnosti Rješenja od 26. rujna 2025., razvidno jest da je točka I. Rješenja od 26. rujna 2025., pravomoćna 29. listopada 2025.

9. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno kao i svih dokaza zajedno, te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, a sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i

146/25., dalje u tekstu: ZPP) ovaj sud smatra da je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan i da je isti valjalo odbiti.

10.1. Člankom 233. stavkom 1. ZOO-a, propisano je da sve tražbine koje su utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugoga nadležnog tijela javne vlasti, ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, odnosno javnobilježničkim aktom, zastarijevaju za deset godina, pa i one za koja zakon inače predviđa kraći rok zastare.

10.2. Člankom 241. ZOO-a propisano je da se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine.

10.3. Člankom 245. stavkom 1. ZOO-a, propisano je da nakon prekida, zastara počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru, dok je stavkom 3. istog članka propisano da kad je prekid zastare nastao podnošenjem tužbe ili pozivanjem u zaštitu, ili isticanjem prijeboja tražbine u sporu, odnosno prijavljivanjem tražbine u nekom drugom postupku, zastara počinje teći iznova od dana kad je spor okončan ili završen na neki drugi način, te je konačno stavkom 6. istog članka propisano da zastara koja počinje teći iznova poslije prekida navršava se kad protekne onoliko vremena koliko je zakonom određeno za zastaru koja je prekinuta.

10.4. Člankom 50. stavkom 1. točkom 1., 3., 5., 7. i 11. OZ-a, propisano je da protiv rješenja o ovrsi, ovršenik može izjaviti žalbu ako - isprava na temelju koje je ono doneseno nije ovršna isprava – ako je ovršna isprava ukinuta, poništena, preinačena ili na drugi način stavljena izvan snage, odnosno ako je na drugi način izgubila svoju djelotvornost ili je utvrđeno da je bez učinka – ako je protekao rok po kojem se može tražiti ovrha – ako ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave, odnosno ako nije ovlašten na temelju ne tražiti ovrhu protiv ovršenika – ako je nastupila zastara tražbine o kojoj je odlučeno ovršnom ispravom, dok je stavkom 5., navedenog članka propisano da u povodu žalbe iz stavka 1. navedenog članka, da sud pazi po službenoj dužnosti na razloge iz stavka 1. točke 1., 3. i 5, te da sud pazi po službenoj dužnosti i na pogrešnu primjenu materijalnog prava te na bitne povrede ovršnog postupka kada se na njih pazi prema odredbama ZPP-a.

11.1. U konkretnom slučaju prije svega treba poći od tumačenja odredbe članka 233. ZOO-a, gdje se ciljnim (teleološkim) i jezičnim tumačenjem iste dolazi do zaključka da stranka koja ima pravomoćnu sudsku odluku, a u ovoj pravnoj stvari tuženik je u vrijeme podnošenja Prijedloga za ovrhu imao Presudu, da ima rok od 10 godina od pravomoćnosti sudske odluke da preda prijedlog za ovrhu sudu ili javnom bilježniku, dakle ne da dovrši ovršni postupak ili da u cijelosti namiri svoju tražbinu u roku od 10 godina, već da pokrene odgovarajući postupak pred odgovarajućim tijelom radi namirenja svoje tražbine a koju zasniva na pravomoćnoj presudi. Dakle, ukoliko nekoj stranci protivna strana u paricijskom roku, dobrovoljno ne ispuni tražbinu iz pravomoćne sudske odluke, tada takvom imatelju pravomoćne

sudske odluke članak 233. ZOO-a, pruža pravnu zaštitu da u roku 10 godina, pokrene odgovarajući postupak radi naplate svoje tražbine, a to pritom znači da ta pravna zaštita može trajati i dulje od 10 godina, no važno jest da je postupak pokrenut unutar 10 godina od pravomoćne sudske odluke, te sve dok se postupak vodi, stranka ima pravo da joj pravni sustav pruži pravnu zaštitu kako bi ostvarila svoju tražbinu, te mu tijelo koje mu pruža pravnu zaštitu, neće uskratiti istu samo zato što je prošlo 10 godina od donošenja pravomoćne sudske presude, samo pod uvjetom da je postupak pokrenut na vrijeme, točnije unutar navedenih 10 godina.

11.2. Ukoliko tumačenje odredbe članka 233. ZOO-a iz prethodne točke ovog obrazloženja, dovedemo u svezu s odredbama članka 245. stavka 1., 3. i 6. ZOO-a, dolazi se do zaključka, da svaki put kada dođe do prekida zastare, primjerice podnošenjem prijedloga za ovrhu sudu ili javnom bilježniku ili podnošenjem FINI zahtjeva za izravnu naplatu, da zastara počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru, da kad je prekid zastare nastao podnošenjem tužbe ili pozivanjem u zaštitu (a podnošenje Prijedloga za ovrhu, list 20 – 21 spisa, ovaj sud smatra pozivanjem u zaštitu) ili isticanjem prijeboja tražbine u sporu, odnosno prijavljivanjem tražbine u nekom drugom postupku, da zastara počinje teći iznova od dana kad je spor okončan ili završen na neki drugi način, te da zastara koja počinje teći iznova poslije prekida (a u ovom slučaju sukladno odredbi članka 233. ZOO-a, ta zastara iznosi 10 godina), navršava se kad protekne onoliko vremena koliko je zakonom određeno za zastaru koja je prekinuta.

11.3. Dakle, među stranaka nije sporno da je ovaj sud donio presudu pod poslovnim brojem IP-1102/06 od 2. ožujka 2009., koja je preinačena presudom Županijskog suda u Splitu pod poslovnim brojem GŽ 42/10 od 21. travnja 2011., te da je navedena prvostupanjska presuda postala pravomoćna 21. travnja 2011. godine, a da je sukladno odredbi članka 233. ZOO-a, a obzirom da tužitelj u ostavljenom paricijskom roku nije postupio po istoj, tuženiku od 21. travnja 2011. godine, počeo teći rok od 10 godina da zatraži pravnu zaštitu radi ostvarenja tražbine iz Presude, a što je tuženik u ostavljenom roku i napravio, podnijevši ovom sudu 23. prosinca 2011. godine (dakle 8 mjeseci nakon pravomoćnosti Presude) Prijedlog za ovrhu na temelju ovršne isprave pod brojem O-DO-1079/11 (list 20 – 21 spisa), a kojom radnjom je sukladno odredbi članka 241. stavka, doveo do prekida zastare.

11.4. Temeljem Prijedloga za ovrhu, doneseno je Rješenje o ovrsi (list 22 spisa), pa je FINA Potvrdom o nemogućnosti izvršenja osnova za plaćanje zbog nedostatka novčanih sredstava, pod poslovnim brojem Klasa: 110-07/16-02/65 Ur.broj: 08-523-16 od 31. kolovoza 2016. godine (zaprimitelne kod tužene 15. rujna 2016. godine, list 26 spisa), obavijestila tuženu da tužitelj na računima nema dovoljno novčanih sredstava da bi bio ovršen, te da je ovrha djelomično izvršena u iznosu od 5.407,09 kuna, a na koju obavijest je tužena reagirala, te je nakon pribave dodatnih obavijesti putem Dopisa MORH-a (list 29 spisa), poduzela novu radnju (u smislu odredbe članka 241. ZOO-a), te dopisom FINI od 23. listopada 2020. godine, podnijela Zahtjev za izravnu naplatu (list 33 – 34 spisa), kojoj radnjom je još jednom dovela do prekida zastare u smislu članka 241., a svezi s člancima 245. stavka 1., 3. i 6.

ZOO-a, čime je za istu rok od 10 godina iz stavka 233. ZOO-a, počeo ponovno teći 23. listopada 2020. godine.

11.5. Nadalje, po Zahtjevu za izravnu naplatu od 23. listopada 2020. godine, tužena ponovno nije uspjela namiriti svoju tražbinu prema tužitelju iz Presude, a što je vidljivo iz Potvrde o nemogućnosti izvršenja osnove za plaćanje zbog nedostatka novčanih sredstava, izdanu od strane FINE pod poslovnim brojem Klasa: 120-11/21-02/7 Ur.broj: 08-5012-21-AK od 28. travnja 2021. godine (zaprimiteljenog kod tužene 30. travnja 2021. godine, list 38 – 40 spisa), a na što je tužena ponovno reagirala podnošenjem dopisa FINI pod poslovnim brojem O-DO-730/2025 od 23. svibnja 2025. (list 41 spisa), zajedno sa Zahtjevom za izravnu naplatu (list 42 – 43 spisa), čime je ponovno dovela do prekida zastare u smislu članka 241., a svezi s člancima 245. stavka 1., 3. i 6. ZOO-a, čime je za istu rok od 10 godina iz stavka 233. ZOO-a, počeo ponovno teći 23. svibnja 2025. godine.

11.6. Ukoliko se pogleda vremenska crta objašnjena u točkama 11.3. do 11.5. ovog obrazloženja, jasno jest da je Presuda postala pravomoćna 21. travnja 2011. godine, te da je tuženik nakon 8 mjeseci od pravomoćnosti iste podnio Prijedlog za ovrhu ovom sudu, te da je kasnije pred FINOM, 23. listopada 2020. godine i 23. svibnja 2025. godine, poduzimala nove radnje u smislu odredbe članka 241., a svezi s člancima 245. stavka 1., 3. i 6. ZOO-a, kojim radnjama je dovela do toga da niti jednom ne protekne rok od 10 godina iz članka 233. ZOO-a, čime se u ovoj pravnoj stvari utvrđuje da nije zastupila zastara iz članka 50. stavka 1. točke 11. OZ, a po kojoj pravnoj osnovi za ovu parnicu je tužitelj upućen temeljem Zaključka (list 6-12 spisa), slijedom čega je valjalo odbiti tužbu kao neosnovanu i odlučiti kao u točki I. izreke ove presude.

12.1. Tijekom trajanja ovog parničnog postupka, tužitelj je podneskom 11. studenoga 2025. godine, obavijestio sud, da je ovaj sud donio Rješenje od 26. rujna 2025. (list 45 – 48 spisa), kojim je ukinuta klauzula ovršnosti Presude, te da je navedeno rješenje u tom dijelu postalo 26. rujna 2025. godine pravomoćno, pa da bi i po navedenoj osnovi, a u prilog tužbi, ovrha koju tužena vodi protiv tužitelja bila nedopuštena.

12.2. U odnosu na navedeno u točki 12.1. ovog obrazloženja, prije svega valja istaknuti da je tužitelj ovu parnicu pokrenuo protiv tužene jer je Zaključkom upućen da pokrene istu, ali iz točno određenog razloga i to onog sadržanog u članku 50. stavku 1. točki 11. OZ (navedena odredba propisuje da protiv rješenja o ovrsi, ovršenik može izjaviti žalbu ako je nastupila zastara tražbine o kojoj je odlučeno ovršnom ispravom), a s obzirom da je ovršni postupak strogo formalan postupak, te da je tužitelj upućen u parnicu samo iz razloga sadržanog u članku 50. stavku 1. točki 11. OZ, a ne zbog razloga sadržanih u članku 50. stavku 1. točki 1., 3., 5. i 7. OZ-a, to tužiteljevo pozivanje na činjenicu da je klauzula ovršnosti na Presudu/Ovršnu ispravu ukinuta, nije od značaja i nije razlog zbog kojeg se ova parnica vodi, stoga sud o navedenom razlogu nije ovlašten raspravljati u ovoj parnici, već tužitelj navedenu činjenicu ukidanja klauzule ovršnosti na Presudi/Ovršnoj ispravi, po mišljenju ovog suda mora istaknuti u ovršnom postupku

i tek onda ako se u ovršnom postupku ne usvoji njegova žalbu i ako bude upućen u parnicu zbog nekog od razloga iz članka 50. stavku 1. točki 1., 3., 5. i 7. OZ-a, tada u novoj parnici može tražiti proglašenje ovrhe nedopuštenom zbog nekog od razloga iz članka 50. stavka 1. točke 1., 3., 5. i 7. OZ-a.

12.3. U odnosu na navedeno, dodatno je za pojasniti i tužiteljevu tvrdnju iz tužbe da je sud trebao tužitelja uputiti da pokrene parnični postupak iz razloga navedenih članku 50. stavku 1. točki 5., 7. i 10. OZ-a. Naime, u trenutku donošenja Zaključka, dakle 3. srpnja 2025. godine, nije egzistirala činjenicu da je Presudi ukinuta klauzula pravomoćnosti, jer je sud rješenjem s navedenim sadržajem donio tek 26. rujna 2025. godine (dakle dva mjeseca i 23 dana kasnije), a kako navedeni razlozi iz članka 50. stavku 1. točki 1., 3., 5. i 7. OZ-a, nisu istaknuti prilikom donošenja Zaključka, te da je tužitelj Zaključkom samo iz razloga navedenog u članku 50. stavku 1. točki 11. OZ-a, upućen da pokrene ovu parnicu, a imajući u vidu da je ovršni postupak strogo formalni postupak, to sud koji je donio Zaključak i nije mogao tužitelja službenim putem uputiti da pokrene protiv tuženika parnicu iz razloga sadržanih u članku 50. stavku 1. točki 1., 3., 5. i 7. OZ-a, iz jednostavnog razloga jer na njih tužitelj u ovršnom postupku nije ukazao niti su isti postojali u trenutku donošenja Zaključka (3. srpnja 2025. godine), stoga se i iz navedenog razloga odbija tužitelj sa tužbenim zahtjevom da se proglasi u cijelosti nedopuštenim pljenidba i prijenos na temelju Presude, te je odlučeno kao u točki I. izreke ove presude.

13. Zaključno, u odnosu na tužiteljeve tvrdnje da je iz ovršne isprave razvidno da ista ne sadrži ni OIB ovrhovoditelja ni OIB ovršenika, te da tiskanica Zahtjeva za izravnu naplatu nije popunjena sukladno podacima iz ovršne isprave, te da podaci iz ovršne isprave nisu identični onima navedenima u tiskanici Zahtjeva za izravnu naplatu, pa je Agencija morala i trebala vratiti ovrhovoditelju osnovu za plaćanje kao nepodobnu, te da je iz tiskаницe zahtjeva za izravnu naplatu razvidno da je kao ovrhovoditelj/podnositelj označen kao: Republika Hrvatska, Ministarstvo pravosuđa, OIB: 52634238587, dok je u tiskanici ONOP-BN od 06.06.2025. kao ovrhovoditelj/podnositelj označen: Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, OIB: 18683136487, dakle, različiti pravni subjekti sa različitim OIB-om, čime se predmetni podneseni zahtjev ukazuje nezakonitim s obzirom da nema valjane pravne mogućnosti provoditi ovrhu temeljem iste ovršne isprave u korist dva različita pravna subjekta sa različitim OIB-om, ovaj sud opet ukazuje na činjenicu da je tužitelj Zaključkom upućen da pokrene ovu parnicu samo iz razloga navedenog u članku 50. stavku 1. točki 11. OZ-a, stoga se ovaj nije upuštao u ocjenu navedenih razloga, jer niti jedan od njih nije vezan za pitanje zastare tražbine o kojoj je odlučeno Presudom, a i pogledom na iste, ovaj sud je mišljenja da su sve navedeno razlozi koji se trebaju isticati pred FINA-om a ne pred sudom.

14.1. Odluka o parničnom trošku se temelji na članku 154. stavak 1., članka 154.A i članku 155. ZPP-a i u skladu s Odvjetničkom tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/23., dalje u tekstu: Tarifa).

14.2. S obzirom da je tužitelj tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan, to je isti u cijelosti odbijen sa zahtjevom da mu se nadoknade troškovi ovog parničnog postupka, a koji zahtjev je postavljen u podnesku od 16. lipnja 2026. godine. S obzirom da tužena na raspravi od 30. lipnja 2026. godine, nije podnijela popis troška, istoj je priznat samo sastav odgovora na tužbu, podnesen podneskom od 18. kolovoza 2025. godine, a uzevši u obzir da je tužitelj kao vrijednost predmeta spora u tužbi naveo iznos od 100,00€ (slovima: stotinu eura), to je tuženoj sukladno Tarifnom broju 8 Tarife, priznat trošak sastava odgovora na tužbu od 25 bodova, što pri vrijednosti boda od 2,00 eura daje iznos od 50,00 eura.

14.3. Odluka o zateznim kamatama donesena je u skladu s odredbom članka 29. stavak 2. ZOO-a i u skladu s Uredbom o izmjeni Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 156/2022.).

14.4. Slijedom iznesenog, odlučeno je kao u točki II. izreke.

U Splitu, 30. srpnja 2026.

SUDAC

KREŠIMIR MEIĆ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba nadležnom Županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u tri primjerka, u roku od 15 dana od dana dostave ovjerenog prijepisa iste.

Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog opravka iste.

DNA:

- pun. tužitelja, putem e-oglasne ploče
- zz tuženika, putem e-oglasne ploče
- u spis

Broj zapisa: **9-3088b-641f5**

Kontrolni broj: **029bf-7aabd-5c847**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.